

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Migot

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 października 2021 r. w G. sprawy z powództwa A. S. przeciwko V. L. Towarzystwu (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego V. L. Towarzystwa (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki A. S. kwotę 1.573,18 zł (jeden tysiąc pięćset siedemdziesiąt trzy złote osiemnaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 2 października 2019 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego V. L. Towarzystwa (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki A. S. kwotę 1.017 zł (jeden tysiąc siedemnaście złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty – tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

A. S. zawarła ze (...) S.A. w W. umowę ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym ze składką regularną „Przyszłość z kapitałem” (polisa nr (...)), początkiem okresu ochrony ubezpieczeniowej od dnia 8 czerwca 2012 r. Składka regularna miała wynosić 1.600 zł miesięcznie. Koniec okresu ubezpieczenia miał upływać 7 czerwca 2042 r. Integralną częścią umowy były ogólne warunki ubezpieczenia na życie oznaczone symbolem (...).

D. ód: polisa, k. 24

(...), k. 25-48

Przed zawarciem umowy powódka pracowała jako osoba sprzątająca, nie miała żadnej wiedzy z zakresu finansów, nie uczestniczyła aktywnie przy organizowaniu zawarcia umowy, wszystko w jej imieniu załatwiał jej ówczesny mąż.

D. ód: zeznania powódki, k. 170

Umowa uległa rozwiązaniu 11 sierpnia 2014 r. wobec niezapłacenia składki regularnej.

D. ód: pismo, k. 55

Następnie ubezpieczyciel przedstawił rozliczenie rozwiązanej umowy, z którego wynikało, że wartość Ubezpieczeniowego Funduszu Kapitałowego powódki na dzień rozwiązania umowy wynosiła 39.329,69 zł, z czego świadczenie wykupu brutto wynosiło 7.865,94 zł i zostało zwrócone. Mimo to następcą prawny pozwanego (V. L. Towarzystwo (...) S.A. V. (...)) dążąc do „kompromisowego rozwiązania sporu” wypłacił „dodatkowo dobrowolnie” wyższą kwotę, a mianowicie 29.890,57 zł.

D. ód: rozliczenie, k. 50

pismo, k. 125

Powódka wezwała pozwanego do zapłaty wszystkich wpłaconych środków pismem z dnia 2 października 2019 r.

O. śc bezsporna

Ocena dowodów

Zeznania powódki są całkowicie lakoniczne i nie zawierają żadnych istotnych dla sprawy szczegółów. Mimo to nie wynika z nich, aby sporne postanowienia umowne dotyczące świadczenia wykupu były przez nią lub przez jej byłego męża negocjowane.

Pozostałe okoliczności sprawy zostały ustalone na podstawie dokumentów prywatnych, nie budzących wątpliwości.

Kwalifikacja prawna

Spór w sprawie dotyczył kwalifikacji prawnej postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia na życie w części dotyczącej (...) (załącznik nr 1 pkt 15 k. 48 w zw. z § 23 (...), k. 41). W danym przypadku miał zastosowanie fragment tabeli określającej wskaźnik procentowy części bazowej rachunku wypłacanej ubezpieczonemu dla 3. roku (20%). Jakkolwiek ta część wzorca umownego jest formułowana w sposób jasny, to jednak nie była indywidualnie negocjowana z powódką, a jednocześnie jest sprzeczna z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jej interesy, gdyż przewiduje rażąco (niemal drastycznie) wygórowaną opłatę pobieraną przez przedsiębiorcę, **tj. 80% wartości bazowej rachunku**, czyli przeważającą część zgromadzonych przez ubezpieczoną środków. Trudno wyobrazić sobie rzeczywiste usprawiedliwienie ekonomiczne tak wysokiej opłaty, czego zresztą pozwany nawet nie próbował rzeczowo dowodzić.

Uznano więc powyższe postanowienia wzorca umowy za abuzywne i nie wiążące konsumenta w trybie art. 3851 i art. 3852 k.c., co skutkuje ich wyeliminowaniem ze stosunku prawnego **w całości**. Skutkiem powyższego jest konkluzja, że w treści stosunku prawnego stron nie pozostawało żadne obowiązujące postanowienie uprawniające przedsiębiorcę do zatrzymania dla siebie jakiegokolwiek części wyliczonej przez pozwanego wartości Ubezpieczeniowego Funduszu Kapitałowego. Skoro więc nie została jak dotychczas wypłacona powódce pozostała część (dochodzona pozwem), powództwo okazało się w całości zasadne, gdyż zatrzymane przez pozwanego świadczenie jest mu nienależne.

Fakt, że pozwany nie zastosował w praktyce w całości postanowienia wzorca uznanego za abuzywny i wypłacił dobrowolnie powódce już większą część należnej jej pełnej wartości (...), nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia, choć należy ten fakt ocenić pozytywnie, jako idący w słusznym kierunku. Wszelako gdyby pozwany był konsekwentny i wypłacił powódce całość należnych jej środków, z pewnością nie zostałby pozwany. Istotnym jest to, że nie doszło do zmiany umowy przez strony w spornym zakresie, a sama propozycja „kompromisu” ze strony pozwanego (zawarta w piśmie z dnia 30 października 2019 r.) nie została zaakceptowana przez powódkę, czego dowodem jest wniesienie powództwa w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie I. sentencji na mocy art. 410 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 3851 i art. 3852 k.c. w zw. z art. 455 k.c. w zw. z art. 481 k.c. Zasądzona kwota mieści się w ramach różnicy pomiędzy wyceną (...) (39.329,69 zł) a dobrowolnie wypłaconą kwotą (29.890,57 zł + 7.865,94 zł). Odnotować wypada, że pełnomocnik powódki podając w pozwie wartość rachunku polisy (31.463,75 zł) nie wyjaśnia, jak ją wyliczył, ale nie ma to znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie (prawdopodobnie omyłka pisarska lub rachunkowa).

Koszty

Pozwany jako przegrywający proces ma obowiązek (na podstawie art. 98 k.p.c.) zwrócić koszty stronie powodowej, na które składa się: opłata sądowa od pozwu (100 zł), opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (900 zł, §

2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz odsetki od kosztów.